

سخنان پاپ فرانسیس سپتامبر ۲۰۲۱

۱ سپتامبر

پولس قدیس از ما دعوت می‌کند تا تعمق نمائیم و ببینیم چگونه برطبق ایمانمان زندگی میکنیم. عشق به مسیح مصلوب گشته و رستخیز کرده، سرچشمه نجات و مرکز زندگیمان است یا اینکه انجام مراسم مذهبی باعث آرامی وجدانمان میگردد؟

۲ سپتامبر

در آغاز محبت وجود دارد، محبت خدا. هرآنچه که زنده است، هرآنچه که زیبا، نیکو و حقیقی است از او می‌آید، از خدا که محبت است، همانطور که زندگی انسان از دل و بطن یک مادر می‌آید، و همانطور که عیسی از دل و بطن یک مادر آمد، محبت جسم گردید.

۳ سپتامبر

پاندمی نشان داد که چقدر همگی ما ضعیف و در ارتباط هستیم. اگر هریک از ما از دیگری مراقبت نکنیم، از آخرین‌ها، کسانی که خیلی تحت تاثیر قرار می‌گیرند، من جمله خلقت، شروع نکنیم، نمی‌توانیم دنیا را شفا بخشیم.

۴ سپتامبر

در مقابل وخیم‌تر شدن بحران‌های متعدد همسان، سیاسی و زیست‌محیطی – برای مثال گرسنگی، اقلیمی، سلاح هسته‌ای – تعهد به صلح هرگز اینقدر فوری و ضروری نبوده است.

۵ سپتامبر

همگی ما گوش داریم، اما خیلی اوقات نمی‌توانیم بشنویم. در واقع یک ناشنوایی درونی وجود دارد که بدتر از ناشنوایی جسمانی است: ناشنوایی دل. امروز می‌توانیم از عیسی بطلبیم که ما را لمس کرده و شفا بخشد.

۶ سپتامبر

خدای جلالمند و اسرارآمیز در خلقت حضور دارد، چون خداست که بر آن سلطنت می‌کند. برای کشف آن به سکوت، گوش دادن و تأمل کردن نیاز داریم.

۷ سپتامبر

یکشنبه آینده برای اختتام کنگره بین‌المللی قربانی مقدس به بوداپست خواهیم رفت. سفر من برای چند روز در اسلواکی ادامه خواهد داشت و با جشن بزرگ و سنتی باکره متالم، حامی آن سرزمین، به پایان خواهد رسید.

۸ سپتامبر

در این روز که در آن ولادت مریم را جشن می‌گیریم، از مادرمان می‌طلبیم تا ما را کمک کند که زیبایی فرزندان خدا بودن را دوباره کشف کنیم و بر اختلافات و نزاع‌ها غلبه کنیم تا همچون برادران و خواهران زندگی کنیم.

۹ سپتامبر

خانه مشترکمان، خلقت، تنها یک "منبع" ناچیز نیست. خلقت در خود ارزشی دارد و هریک به طرز خودش پرتویی از خرد بی‌پایان و نیکی خدا را منعکس می‌کنند.

۱۰ سپتامبر

امروز برای تمامی کسانی که رنج می‌برند و بخاطر تنها بودن ناراحت هستند و نمی‌دانند که چه آینده‌ای در انتظارشان هست، برای انهاییکه نمی‌توانند خانواده را پیش ببرند، چون شغلی ندارند با یکدیگر دعا کنیم ... مردمان بسیاری هستند که از این ناراحتی رنج می‌برند، برای آنها دعا کنیم.

۱۱ سپتامبر

شادی حقیقی که در خانواده تجربه می‌شود، ثمره هماهنگی میان اشخاص است که زیبایی با یکدیگر بودن و حمایت از یکدیگر در مسیر زندگی چشیده می‌شود. اما وجود خدا همواره در بنیاد شادی وجود دارد. سفر رسالتی خانواده‌ها

۱۲ سپتامبر

امروز خداوند نگاهش را بر هر یک از ما می‌افکند، به طور شخصی از ما این را بازخواست می‌کند: "اما من برآستی برای تو کیستم؟". سوالی است که از هریک از ما پرسیده می‌شود، تنها پاسخی صحیح از تعالیم را نمی‌خواهد، بلکه پاسخی شخصی از زندگی را می‌خواهد.

۱۳ سپتامبر

هیچکس نمی‌تواند که خود را بطور منفرد و مردمی مجزا کند. زیبایی با یکدیگر بودن را پرورش دهید. این صبر و زحمت، شجاعت و اشتراک‌گذاری، انگیزه و استعداد را می‌خواهد. اما کاری انسانی است که ملکوت، متبارکش می‌سازد.

۱۴ سپتامبر

صلیب ابزار مرگ بود ولی از طریق آن حیات آمد. چیزی بود که هیچکس نمی‌خواست ببیند ولی زیبایی محبت خدا را الهام بخشید. برای همین قوم مقدس خدا رویداد امروز را محترم شمرده و آیین را برگزار می‌کنند. تجلیل صلیب

۱۵ سپتامبر

مریم اندوهگین، در زیر صلیب، از اندوه نگریخت. با چهره‌ای که با اشک نمایان گشته، اما با ایمان کسی که می‌داند خدا در فرزندش رنج را دگرگون ساخته و بر مرگ پیروز می‌شود، باقی ماند.

۱۶ سپتامبر

ما آسیب عظیمی را به زمین، خانه مشترکمان زدیم. با این حال دلایلی هم برای امیدوار بودن داریم: اکنون و در اینجا، اثرات بی‌ثباتی کنونی می‌توانند با عملکردهای واقعی ما کاهش یابند. لحظه آفرینش روز لایه ازن

۱۷ سپتامبر

یک اجتماع هنگامی بیشتر انسانی است که، بیشتر از اعضای ضعیف و رنجورش مراقبت میکند و اینکار را با محبتی برادرانه انجام دهد. به این هدف گرایش داشته باشیم و به طریقی عمل کنیم که هیچکس تنها نماند و حس رهاشدگی نکند.
روز ایمنی بیمار

۱۸ سپتامبر

امید ما را دعوت می‌کند تا درک کنیم که همیشه راه خروجی وجود دارد و همواره می‌توانیم مسیر را عوض کنیم و می‌توانیم کاری کنیم تا مشکلات حل شود.

۱۹ سپتامبر

در انجیل امروز (مرقس 9, 30-37) خداوند قاعده‌هایی که نشان می‌دهند چه چیزی در زندگی براستی با ارزش است را واژگون می‌سازد: در چشمان خدا، بزرگی و موفقیت، در خدمت سنجیده می‌شود. نه در آنچه که داری، بلکه در آنچه که می‌دهی. می‌خواهی که برتری داشته باشی؟ خدمت نما.

۲۰ سپتامبر

شاهدان در کلمات گم نمی‌شوند، بلکه ثمره می‌آورند. از دنیا و دیگران شکایت نمی‌کنند، بلکه از خودشان شروع می‌کنند. به ما یادآوری می‌کنند که خدا را اثبات نکن بلکه نشان بده؛ با بشارت‌ها او را اعلام نکن، بلکه با نمونه به او شهادت بده.

۲۱ سپتامبر

هر لحظه برای اعلام صلح مناسب است، هیچ موقعیتی از فیض او بی‌بهره نیست.
روز صلح

۲۲ سپتامبر

بایکدیگر دعا می‌کنیم و از روح القدس بطلبیم که بذرهایی که در طول سفر رسالتی به بوداپست و اسلواکی افشاندہ شد، در قوم خدا ثمراتی نیکو بیاورد.

۲۳ سپتامبر

قدیس پیو پیتراچینا تمامی زندگیش را وقف دعا و شنیدن صبورانه برادرانش کرد، محبت مسیح را همچون مرهمی بر رنج‌های آنها می‌ریخت. ما نیز با تقلید نمونه حماسی او، می‌توانیم که ابزارهای محبت خدا بر ضعیف‌ترین‌ها شویم.

۲۴ سپتامبر

در برابر رنج‌های برادران و خواهران محروم از آزادی و شایستگی، و قربانیان بردگی معاصر، نگاهمان را برنگردانیم. از بانوی رستگاری می‌طلبیم که در فعالیت با یکدیگر برای شکستن زنجیرها و بازگرداندن زندگی آبرومند به آنها، ما را یاری کند.

۲۵ سپتامبر

ما، همه خواهر و برادر هستیم! بسوی آن متعال دعا می‌کنیم که دیگر پس از این زمان آزمایش ما دیگر "دیگران" نگوئیم، بلکه "ما" بزرگی که غنی از تنوع می باشد.

۲۶ سپتامبر

امروز کلیسا فراخوانده شده تا به بیرون رفته و بدون پیش داوری و ترس، بدون تبلیغ دینی، زخمی شدگان را معالجه نماید و گمشدگان را که در حومه های اجتماع میباشند جویا شود و آماده گستردن خیمه‌اش برای استقبال همه و بوجود آوردن یک «ما» همواره بزرگتر باشد.

۲۷ سپتامبر

نمونه قدیس وینچنزو دپائولی ما را برمی‌انگیزاند تا به فقرا فضا و زمانی دهیم و فکرها و زحمات آنها را خودمان در برداریم، چراکه مسیحیت بدون برخورد با کسی که رنج می‌برد، بی‌کالبد و در لمس کردن جسم مسیح ناتوان است.

۲۸ سپتامبر

روحانیت مسیحی اعتدال و سادگی را پیشنهاد می‌دهد که به ما اجازه می‌دهد تا در چشیدن چیزهای کوچک بمانیم و از امکانی که زندگی ارائه کرده بدون حمله‌ور شدن به آنچه که داریم و یا ناراحت شدن از آنچه که صاحبش نیستیم، شکرگزاری کنیم.

۲۹ سپتامبر

امروز کلیسا یادبود فرشتگان مقدس میکائیل، گابریل و رافائل، پیغام‌رسانان فیض خدا را نگاه می‌دارد. خودمان را به آنها می‌سپاریم، تا که کارهای نیکویمان، محبت خدا را برای دنیا آشکار سازد.

۳۰ سپتامبر

بایکدیگر دعایم‌کنیم تا هر تعمیدیافته‌ای در امر بشارت مشارکت کند و این رسالت را بوسیله شهادت زندگیش به کمال برساند و اینکه این شهادت زندگی مزه‌ی انجیل را داشته باشد.